तक्षितः-तम्,	तक्षितः,	तितक्षिषितः,	तातक्षितः-तवान्;
तक्षः,	तक्षः,	तितक्षिषुः,	तातक्षः;
तक्षितव्यम्,	तक्षयितव्यम्,	तितक्षिषितव्यम्,	तातक्षितव्यम्;
तक्षणीयम्,	तक्षणीयम्,	तितक्षिषणीयम्,	तातक्षणीयम्;
तक्ष्यम्,	तक्ष्यम्,	तितक्षिष्यम्,	तातक्ष्यम्;
ईषत्तक्षः-दुस्तक्षः-सुतक्षः;		—	—
तक्ष्यमाणः,	तक्ष्यमाणः,	तितक्षिष्यमाणः,	तातक्ष्यमाणः;
तक्षः,	तक्षः,	तितक्षिषः,	तातक्षः;
तक्षितुम्,	तक्षयितुम्,	तितक्षिषितुम्,	तातक्षितुम्;
[1]तक्षा,	तक्षणा,	तितक्षिषा,	तातक्षा;
तक्षणम्,	तक्षणम्,	तितक्षिषणम्,	तातक्षणम्;
तक्षित्वा,	तक्षयित्वा,	तितक्षिषित्वा,	तातक्षित्वा;
सन्तक्ष्य,	सन्तक्ष्य,	सन्तितक्षिष्य,	सन्तातक्ष्य;
तक्षम् २, तक्षित्वा २,	तक्षम् २, तक्षयित्वा २,	तितक्षिषम् २, तितक्षिषित्वा २,	तातक्षम् २; तातक्षित्वा २.

(692) "तक्षू तनूकरणे" (I-भ्वादिः-655. सक. वेट्. पर.)

'तनूकरणम्=स्थूलस्य काष्ठादेः कतिपयावयवापनयनेन सूक्ष्मीकरणम्' इति बालमनोरमा ॥

'स्यात् तक्षतीति त्वचनेऽथ वा श्नौ तक्ष्णोति तक्षेच्च तनूक्रियायाम्।'
(श्लो. 183) इति देवः।

तक्षकः-क्षिका, तक्षकः-क्षिका, तितक्षिषकः-[2]तितक्षकः-क्षिका, तातक्षकः-क्षिका;
[3]तक्षिता-त्री-तष्टा-ष्ट्री, तक्षयिता-त्री, तितक्षिषिता-तितक्षिता-त्री, तातक्षिता-त्री;

---

1. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययः।
2. ऊदित्त्वादिड्विकल्पः। इडभावपक्षे, 'स्कोः—' (8-2-29) इति झल्निमित्तके कलोपे, 'षढोः कः सि' (8-2-41) इति षकारस्य ककारादेशे, 'आदेशप्रत्ययोः' (8-3-59) इति सनः सकारस्य षत्वे च **तितक्षकः** इति रूपम्। एवं सर्वत्रेडभावपक्षे सन्नन्ते प्रक्रिया ज्ञेया।
3. ऊदित्त्वेनेड्विकल्पः। तेन रूपद्वयम्। इडभावपक्षे 'स्कोः—' (8-2-29) इति कलोपे, 'ष्टुना ष्टुः' (8-4-41) इति ष्टुत्वे च रूपम्। एवं तव्यदादिष्वपि ज्ञेयम्।